

SIAŪBIT THE SOWER

Vialika-Litoŭski
(Biełaruski)
dvumiesiačnik

The Great-Litvanian
(Whiteruthenian)
bimonthly

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, New York, U. S. A.

Časapis Katalicka - Hramadzki

1968, Studzień-Luty

Nr. 61 (h. 11)

January-February, 1968

I Karali try — i Karali try
Z uschodu prybyli
Bohu dziciaci, Bohu
dziciaci
Achviary złażyli.

Blisnuła sonca, blisnuła sonca,
Sonca praŭdy wiečnaj,
Nadzieja hrešnym, nadzieja
hrešnym
ščaśliwaści wiečnaj.

Chrystus radziŭsia, Boh abjaviŭsia,
Anioły słaviać, cudna špiavajuć,
Pastuški ihrajuć,
Voł z asłom vitajuć,
U dziciaci Boha znajuć.

Chrystus radziŭsia, Boh abjaviŭsia,
Anioły słaviać, cudna špiavajuć,
Pastuški ihrajuć,
Voł z asłom vitajuć,
U dziciaci Boha znajuć.

APOWIEŚĆ AB CHRYŚCIE JAK BOHAČAŁAVIEKU

Razvaž Chrysta... Jahony šlach žýćia

Ad samaha jašče pačatku
Dy na ziamielcy našaj, jak Dzicia,
što naradziłaš na kančatku

Svajho znachodžanńia va ułońnie
tym,

Jakoje vybrau Jon Sabie Sam
Praz Ducha Božaha jašče prad

usim,
Jak światu-ładu nie było tam,

Dzie świat zjawił się potem,
wyśaŭsy

U vyniku mahučaj Sily
Ruk Božych, ž niabyćcia hlušy
U sušviet cudoŭny, nam tak mily.

U adpaviednym čase, jak nastaŭ
 Užo toj čas, Isus źjaviŭsia
 U mieście, jak Isaja pradskažaŭ,
 Jakim narod pašla hardziŭsia...

Pakinuūšy ubohi Viflijem,
Isus uciakaū u kraj daloki,
Z Maryjaj Matkaj i Josifam,
Apiakunom šviatym i Matki...

Viarnuššyś iz Ehiptu, kali niażyŭ
 Užo luty Herad, što łażyŭ sieć
 K tamu, kab mieč Dzicia razsiek,
 złażyŭ...

U Nazaret mknuŭ, kab očah mieć!

I tut Isus davoli douha żyŭ
 żyćciom ušciaż skrytnym i
 słuchmianym,

Trudziŭsia ciażka dy baćkom
służyŭ...

Jeŭ chleb z ubohaŭciu źmiaŭanym!

I vyjšaŭ urešcie ziernie siejać Jon

Svajo: Pradviečnu Praŭdu kidać
U dušy, kab šli Bohu na paklon
I plon žyćcia charošy vydać...

Kab usie paznali, što toj čas
pryšoŭ,

Jakoha usie čakali doŭha;
Zbaŭleńnia ludzkaści čas nadyšoŭ,
U jakim Boh dziejeć uściaż
hałoŭna!

I voš, kab praca dobra udałaś,
Chrystos pašoŭ malicca,
A tak-ža i paścić.. I paddałaś
Duša jaho švatoj pakucie!

Praz sorak dzion i stolki-ž
nočańkaŭ

Isus pakutavaŭ, maliŭsia...
I u chodzie hetakich trudnych
podŭzvihaŭ

Jon šmat замуčyŭsia, umaryŭsia!

I byŭ spakušan djablam, što
chacieŭ

**Žviašci Jaho z puci-darohi —
Adnak Chrystos šatanski siły źniau
By ż jakara i pehnuu u vod parohi!**

Pašla pustynnych mnohich
podžvihaŭ,

Jakija pryniašli Chrystovi
Dušy hart, tak-ža i mnoha

Pastaŭlenych u dušy ž lubovi,
pomnikaŭ

Zdavałaś, što ciapier voś trud Jaho
Vialikija płady prynosić
Uraz paćnie u Imia Ajca Svajho,
Narod-ža Jaho paprosić

Światoje Carstwa-Waładarstwa u ich,
Ludziej śmat hreśnych,

nieščašlivych,
Na vieki viekaŭ zasnavać u tych
Namierach, kab niespraviadlivych,

Jakimi ludzi usie žjaŭlajuca,
Viašci na puć usie žjaŭlajuca,
Da usiakaje lubvi, što točycca
Ahniom u sušviecie hetym usiudy...

I hetak ušciaž Chrystos... jany-ž,
Voš ludzi hety, usiudy hrešny,
Suproć Jaho buntujucca... na kryž
Viaduć... Pašla muk lutyh rešty—

U słupa bičavaŭnia strašnaho,
Kalučym cierniem uviančaŭnia,
Žniavahaŭ Tvaru Najšviaciejšaho...
Pašla usiakaho unižeŭnia,

Złažyli kryž na Postać zmučanu,
Ražbitu i niašci kazali
Kryž śmierci dy Svajej iz-za viny,
što byccam Jon blaŭhoj morali...

Padmanščyk dy kruciciel na usie
lady,

Jaki viadzie narod k zahubie,
A Boha hniević pradusim tady
Kali siabie, u svaім zabłudzie,

Tvarcu dy Bohu Usiemahutnamu
Daŭno užo roŭnym čyniać, stavić!
Dyk chaj pakaža švietu usiamu,
što Jon iz kryža Siabie zbavić!

Na kryž! Na kryž Jaho! kryčali
usie,

A ž imi cely šviet narodaŭ,
U ciemry siedziačy i ciažkim
hrasie —

Biazdolny Evin lud i Adamaŭ!

Ukryžavali Syna Božaha
I Syna Dzievy ušciaž Pračystaj —
Svajho Tvarca Usiemahutnaho
I Bohačaŭvieka z prostaj,

šviatoj, hrachom niekranutaj,
ludzkoj

Pryrodaju... Ukryžavali
Svajho u Im Brata z sercam dy
dušoŭ,
što ich luboŭju abdymali!

Chrystos ad śmierci lutaj na kryży
Siabie nie zbaviŭ, bo plan inšy
Jon mieŭ, nie majučy u sabie
miažy...

Pieravyšajučy usie miežy!

Pamior Jon na kryży ad lutyh
muk,
Jakich nihto datul nie znaŭ šče...
Dy i adtul nivodzin čaŭaviek
Tak nie ciarpieŭ i ciarpieć nia
budzie,

Bo na kryży na toj Kalvaryi
Ciarpieŭ, kanaŭ Sam Boh u ciele
Dy našym, šmat ludzkim pa linii
Uspryjmaŭnia usiakaj tut u nas
boli,

Adnak ž niažmierna tonkim
pačućciom,
Bo ciela heta za Saboku
Samoha Boha mieła, by z nutrom
Ušciaž Božym dzieła muk sa
śmierciaj!

U Ahonii takoj Chrystos pamior
Na radašć voraham usim Svaim...
Zdavałaš, što usio končyłaš
ciapier!

Niaŭdača, hora vučniam dy usim!
Izbiehli usie sa stracham u dušy...
Adna Maryja z Janam astalisia!
Ich Viera, Miłašć nie z načnoj
hłušy,

A z Sonca Praŭdy uznialicia!

Na trejci dzień pa śmierci na
 Kryży,
 Chrystos, Syn Boży, ustaŭ iz
 Hrobu
 Svajoju Siłaju! Ciapier każy,
 što chočaš ty sabie u torbu
 Niavierja tam tvajho, niavierny
 ty!
 Chrystos k tamu ušciaž imknušsia,
 Kab śmierć naviek zusim
 pieramahčy...
 I jak sa śmierciu Jon satknušsia,
 Jaje Jon pieramoh, nie tak jak my
 žadali-ž... Na ziamli żyć wiečna!
 Nie! Planami-ž ušciaž tajna
 Božymi,
 U jakich Pramudraść Boža skrytna.
 Usio ładzić dy kiruje, jak najlepš,
 I što zdajecca nam niamudrym,
 U Bożych planach jość sapraŭdna
 vyś —
 Zakončanaść Jaho šedeŭram!
 Uskros Chrystovy jość zusim

takim
 šedeŭram Božym! I čym bolejš
 Unikać my budziem vieraj
 rozumam...
 U Jahony tajny tym plaŭniejš
 Pa mory dy żywćia my papłyviom
 Da wiečnaho u Chryście uskros —
 Praz usiaki trudnaści hy ž im
 pamkniom...
 Nie paddamosia my patopu!
 "Ja Sam żywćio i takža Wiečny
 Uskros",
 Havora nam Isus, Syn Boży,
 "I toj, chto vieryć u Mianie
 naskros,
 Nia umre u svaime tut padarožy—
 Na wieki żyć jon budzie, jak żyvu
 I Ja u Maim Uskrosie Božym!"
 Niaŭdać u żywći nia budzie užo
 jamu —
 Sama niaŭdača uskrosam hožym!

a. Ioan Tarasevič

* * * *

ROMA. U miesiacy Kastryčniku 1967 hodzie u Romie adbylisia nie štodziennyja padziei. — 1. Pieršy Synod Episkopaŭ, vysłanych z kaŭnaj krainy švietu. U kaŭnaj krainie episkopy vybiral i svaich delegataŭ na Pieršy Synod Episkopaŭ. Druhi Vatykanski Sabor uvioŭ šmat reformaŭ u Katalickaj Ekklezii. Miž imi uchvaleny Synod Episkopaŭ abhavaryvaŭ šmat roznych spravaŭ. Na pieršym miejsy pravodziŭ diskusii nad revizijaj kanoničnaha prava. Uchva-

lena zharmanizavać pavodle švieckich pravoŭ.

U sprave ekklezijalnych pracesaŭ. Uchvalena uproščaŭnie ich i pryznaŭnie bolšych pravoŭ episkopalnym Synodam .

U ekumeničnym zbližeŭni chryścijanaŭ. Synod vyskazašsia ab žniasieŭni prypisaŭ, jakije vymahali ad niekatolikaŭ zhody na vychawaŭnie dziaćiej u katalickaj religii i uznawaŭnie miešanych ślubaŭ, uziatych biaz udziełu katalickaha šviatara, ale pry dazvo-

le miastovaha katalickaha episkopa.

U spravach vychavannia seminariystaŭ. Abhavaryvaŭ zrefarmavać sposab vychovyvanniaŭ. Vy-

chovyvannie pavinna być bolěj zbližana da žyćcia.

U spravie Liturgii. Padavali apazyicy sprasčeńnie ceremonijalnahaj rytuału.

Śviatovy Kangres Apostolstva Śvieckich.

Na im było 2,500 delegataŭ z panad sotki krainaŭ. Parušali spravu *kantroli Urodžanniaŭ*. Źadali, kab hetu spravu astaŭlali samym rodzičam. Vyskazyvalisia u pramovach, što u hetaj spravie Papa Paulus nia choća vyskazacca i dalej adkładaie.

Źadali takža ad Ekklezii bolšaha dostupu u ekklezijalnych spravach. Kali Episkopy, probaršcy zakładajuć niejkije kamitety u dyjecejach, parachvijach, to kab dopuścili da vybaraŭ, a nie naznačańnaŭ svaich pryhilnikaŭ.

Parušali i spravu *celibatu śviataroŭ*. Bolšaścij byli za tym, kab celibat źnieści, a zastavić da vybaru samym śviatarom. Peŭnaž miž delegatami byli takije, katoryje čujucca u suženstvie ščaślivymi, dyk chacielib, kab i śviatary daznavali takoha ščaścia dy lepiej znali kłopaty z vychavanniami dziaciej. Byli i takije, katoryje čujucca nieščaślivymi dy i razvodnikami. Chacielib, kab i śviatary paznali takoj žyćcio dy byli pry-

chilniejšymi da razvodnikaŭ.

Absarvatary. Adny uvažajuć, što Papa Paulus VI pradvidzieŭ i byŭ rad z revalucyjnych pramovaŭ dy hłyboka pranikajućych debataŭ Synodu, Kangresu. Spadziajucca, što hetyje debaty dadatna uplynuć na kirujućych u Ekklezii. Druhije čvierdziać, što Papa jość zaniepakojeny fermentam u Ekklezii i byŭ zaskočany vialikaj atvartaścij vyskazaŭ učasnikaŭ hetych zybrańniaŭ.

Papa Paulus VI, adkazyvajućy Kangresu Apostolstva Śvieckich, abiecaŭ bolšy dostup śvieckich da ekklezijalnahaj žyćcia, ale padčyrknuŭ ab patrebie sluchańnia hijerarchiŭnych nakazaŭ. "Čhtokolečy budzie prabavać dziejničać biez upavažnieńnia hijerarchii, abo suprać jaje, moža być uvažany za suchuju hałuzinu u Ekklezii" — aścierahaŭ Papa Paulus VI.

Z uhladu na niedamahańnie Papania byŭ na kancovych uračystaściah Synodu, Kangresu.

Revizyta Pravasłaŭnahaj Patryjarchaj Athenagorasa.

Pad kaniec abradaŭ Synodu prybyŭ u Vatykan Pravasłaŭny Patryjarcha Konstantynopalu Athenagoras, vialiki pryhilnik zbližeńnia,

kalinia *Unii*, abiedźvych Ekklezijaŭ pašla 900 hadovaj separacyi. U svajej pramovie, u bazylicy św. Petrusa, Patr. Athenagoras ska-

zaŭ: "Dyjalog chryścijanskaj mi-
łaści musić być papiaredžany dy-
jalogu tealogaŭ". Pry hetym uznaŭ
suprymat Romy, kažućy: "Heta
stalica jość pieršaj pad uzhladam
honaru i značeńnia u arhaniźmie

chryścijanskich Ekklezijaŭ".

Pašla usich hetych abchodach,
Papa byŭ zmušany paddacca ape-
racyi i pavodle časopisaŭ čujecca
dobra i dalej pravodzić svaju što-
dziennuju pracu.

Pieradškolny wiek dziciaci

Pa ūsim šviecie znajuć Monte-
sory metodu hadavańnia dziciaci
u pieradškolnym wieku.

Chto była Maryja Montesory?
Naradziłasia jana ŭ Rymie ŭ
1870 h. i była pieršaj italanskaj
lekarkaj, zatym jaje ź lubaścij
zavuć "dotoresa". Studyjavała da-
lej psychologiju dy antropologiju
i stała dyrektarkaj instytutu, dzie
dašledavali roznija funkcyi maz-
hoŭ. Była taksama dyrektarkaj
škoły dzieła padnarmalnych dzia-
ciej. Aprača hetaje adumyslova-
ci, jana źviarnuła ūvahu na pierad-
školnyja dzieci ŭ biednych ča-
ściach Rymu i pačala zakładać da-
my dzieła dzieciej. Mieli tam šviet-
laje, prastornaje pamiaščeńnie, na-
dvorak i harod. Dzieci pieravie-
dzienyja ŭ het'kija zdarovyja ab-
staviny, spatkalisia ź lubaścij dy
intelektam dotoresy. Heta byŭ pa-
čatak škołaŭ, jakich ciapier jość
šmat u ūsich kulturnych krajoch.

Metadu jejnaju možna tarnavać
i doma. Moža niekatoryja siabrou-
ki żyvuć u takich asiarodkach,
dzie jość bolejš pieradškolnych
dzieciej i možna adčynić pierad-
školle dzieła jich. Matki radoŭka-

ju kirujuć, kali niama jinšaj vu-
čycielki.

Nižej padaju hałoŭnyja dumki
Montesory.

Dziacio prychodzie na šviet jak
emigrant, katoramu ūsio novaje.
Jano ničoha kala siabie nie razu-
mieje i nia moža wykazać, čaho
choča, sposabam vyrosłym zrazu-
miełym. Žyćio jahonaje choča raź-
vivacca podle tajamničych prá-
vaŭ, ab katorych my mała vieda-
jem. Dzioćio rašcieć u ludzinu podle
boskich právaŭ, podle jakich jano
pryšło na šviet. My možam mieć
tolki pasiaredni ūplyŭ, my majem
pryhatavać abstaviny, patrebnyja
dzieła razvoju, i, zrabiŭšy heta,
čakać razvoju. Chaj žyćio raźvi-
vajecca ŭ miežach dabryni, a my
tolki nazirajma. Heta ūsio našaje
zadańnie. Jak my hetak nazirajem,
prypomnim slovy Tahoe, chto byŭ
supoŭna dobry i chto skazaŭ: Daj-
cie dziaciom pryjści da mianie i
nie pieraškadžajcie jim, heta zna-
čyć, kali nia budziecie pieraška-
džać, jany samy pryjduć, kali jim
daście svabodu.

Dziacio rašcie. Maje asabistaść,
katoraja starajecca pašyrycca. Ma-

je inicjatyvu, abiraje sabie rabotu, tryvaje pry joj, mianiaje jaje podle svaje nutranaje potreby. Nie škaduje raboty, šukaje jaje i z via-likaj radaščiaj pieramahaje pieraškody. Dziacio raścieć ducham, a matka sabie zyčyć viedać tuju darohu, što zrobić iz dziciatka jejnaha inteligentnuju ludzinu. Jak ježa ciełu, tak i duch musić żyvica podle svajich sobskich právaŭ rostu. Dziacio pracuje, kab stać čaławiekam. Jano znachodzie ŭvieś čas niešta novaje ŭ šviecie kala siabie i heta jaho wielmi cieša. Bača, što na šviecie jość paradak i i pryjmaje heta z entuzyjazmam. U dumki jahonyja ŭchodzić tvareńnie zamiest biazładździa i jahonaja duša radujecca.

Charaktarystyka dziciaci 2-6 hodniaha. Byvaje časam spakojnaje, pačnieć jakoje dziejańnie, uhłyblajecca ŭ jaho, lubić pama- hać, jano tavaryskaje. Choča padzialicca kaźnym dašpiecham, ma- je niešviadomaje zyčeńnie raźvi- vacca. Zatym jano adkidaje zna- jomaje i jdzieć da novaha. Toje, čaho žadajem sabie, kab nam nie pieraškadžali ŭ rabocie, kab mieć pryjacielaŭ na našaj raŭni, kato- rym my mahli-b davierycca, toje samaje choča i dziacio. Luboŭ, nie- zaležnaść i paradak jość siarodki da razvoju. Dziacio padobnaje da nas: jak pastupova asiahajem nie- katoryja mety, u dušy robicca pa- radak, duchoŭnyja skarby, jak ła- hodnaść i siła, rastuć i stajucca ža- rałom spraviadliwaści. Dziacio sta-

jić vyšej za nas u niavinnaści i bolšych mahčymaščiach u budučy- niu. Balšynia razvoju dziciaci jość pierad šostym hodam i bolejš jak pałova pierad trejnim hodam.

Bački majuć vializny ŭplyŭ na małoje dziacio, bo jano znaje ha- łoŭna bačku j matku. Bački ma- juć uvažać na dziacio, ale nia pchać abo zmušać jaho da niečaha. Dastavić zdarovuju dy pabudža- jučuju atmosferu, dzie dzieci ma- huć raści fizyčna, pačućciova dy intelektualna, jość pryrodnym aba- viazkam bačkoŭ. Majuć sačyć za zachavańniem dziciaci, kab mieć paniaćcie ab razvoju jahonym. Ma- juć pašviacić pracu, starańni i dumki, kab uzhadavać dziacio, nia być, adyli, jaho niavolnikami; in- dividualnaść dziciaci i bačkoŭ ma- je być zachavana. Pamahajma dzi- ciaci, kab jano samo dziejała, cha- cieła j dumala. Časam my paslu- hujem dziciaci: heta nia dobra, bo pieraškadžajem u jaho dziejnaści. Dziacio, što nia dzieje, nia vieda- je, jak dziejać. Čaławiek, što robić pa mahčymaści ŭsio sabie, jość pa- nam nad saboju i daskanalicca jak adzinka.

Vučyciel maje dać dziciaci nie- padzielnuju ŭvahu, jahonaja asa- bistaść chaj ustupaje nazad. Chaj kiruje ŭstavičny napłyŭ energiji ŭ tvorčyja darohi. Nia treba mia- šacca: “nazirajučy čakaj” — heta motto vučycielava. Vučyciel arga- nizuje pracu, musić adkinuć hor- daść i hnieŭ. Kali dziacio nia ci- kavicca adlažy na druhi raz. Pa-

dziali zadaŋni na čaści. Pieršy dzień šniuravać čaraviki, druhi a trejci dzień zaviazać. Kali dziacio nia maje kontrolu nad saboj, abo nia moža samo dać rady, tady treba pamahčy. Jakaja-kolečy dziejnaść, što nišča abo škodzi druhomu, nia maje być dazvolena. Kali dziacio nia moža nie čapać jakuju reč, valej jaje schavać. Vučyciel maje być ciarplivym i nie krytykavać dziejnaść dziciaci. Šanavać dziacio značyć respektavać jaho pryvatnaść i šukaŋnie niezaležnaści. Nie davać dziciaci adčuć, što zrabiła abmyłku i nia chodacca ž joju, ale ražvivuć spantaničnuju rabotu dy to nie aby jakuju, ale tuju, što čalaviek instynktoŋna žadaje i sihieŋ za sihniom da jaje jdzieć. Treba vučyć dziacio, što ūvaha ūścieražec nas ad abmyłkaŋ, što heta adzinaja daroha da paprawy i nia treba niemarašicca, kali ad razu nie ūdajecca. Kali dziacio robie što biez paradku, jaho nervy napružanyja. Z druhoha boku, nervovaja energija jahonaja rašcieć, kali robić razumnyja rečy, što dajuć jamu zdavoleŋnie. “Służy paradku i paradak budzie służyć tabie” — kaža Montesory i ūvažaje paradak za vyraz intelektu. Jon uklučaje taksama dobryja maniery, abapiertyja na pavazie da jinšych.

Dyscyplina. U nas zvyčajna razumiejecca pad słovam “dyscyplina” paslušność. Ale heta nia znača złamaŋnie voli dziciaci. Paslušność nia jość pasyŋnaść, ale adlu-

čenŋie ad svajej adzinaty i ūchod u dušeŋnaje byćcio jinšych. Dzieci, asabliva 4-5 hod. nia słučajuć, bo paslušność idzieć za farmavaŋniem voli i dumki, kali ū dziciaci ražvivajecca siła pieraściarohi i siła voli.

Metoda Montesory bazavanaja na pryncypie svabody ū *pryhatavanym атачэ́ннi*, heta značyć zdarovaje pamiaščeŋnie, tavarystva jinšych dzaciej, dydaktyčny matar’jał (usie pradmiety dadzienyja da voli dziciaci, ab katorych budzie mova nižej) i dziejnaść pad dahladam vučycielki. Dobraje ūžhadvavŋnie dazvalaje svabodu, vuča kancetravacca i ličyecca z realnaścij. Jak usio kruciecca kala dziciaci, heta nia realny šviet, bo ū zapraŋdnym žyćci hetak nia budzie. Treba pryvučyć dziacio pryŋiać papraŋki realnaha švietu. Samaadukaca jość hałoŋnaju bodkaju hetaj metody.

Druhi hałoŋny pryncyp metody Montesory jość svaboda. Vučycilka nia kiruje a tolki pamahaje. Na dnie pačućcia svabody lažyć pačućcio ludzkaj vartaści. Svabodnaja vyroslaja ludzina ūmieje abrać: zaleža heta ad daznaŋnia j dazvolu abirać. Svaboda biez arhanizacy pracy była-b biez karyści. Dziacio, pakinutaje samo sabie, biez mahčymaści raboty, zmarnavałasia-b, jak dziecianio biež jady. Svaboda jość dziejnaść. Dziacio maje svabodu ū miežach dabryni j paradku. Dobryja ludzi tyja, što imknucca da dobraha, zložanaha iz

sobskaha razvoju jichnaha i vonkavaha paradku j karysnašci. Vynikam takoj svabody jošc dyseyp-lina, razvoj energiji, skrytaj u hlybini ludzkoy dušy. Nie pamoža havaryć, pieršaje paniaćcie dyseyp-liny jošc pieraz rabotu. Dziacio šcyra zacikaviecca rabotaj i hetak stanie na darozie da dyscypliny. Svaboda dziciaci ahraničana ja supolnym dabrom. Treba pieraškodzić i pamału vyciskać usio, što nia śmiejem rabić. Hetak dziacio vučycca adroźnievać dobraje ad błaħoha.

Treba, adyli viedać, što dzicia-čaja psychika roźnica ad psychiki vyroslych. Dziacio miniajecca ūvieščas, tymčasam jak vyrosły dajšoŭ da peŭnaje bodki razvoju. Vyrosły pracuje z pryčyny patrebaŭ, dziacio choča pracavać biez praktyčnaj patreby. Dziacio adbira je ad nas i pryjacielaŭ rečy, katoryja ūvažaje patrebnym paznać. My havorym, što dzieci ad 3-6 hod "usio čapajuć", nie razumiejučy patreby jichnaje, pieraškadžajem jich ruchu i staraŭniu zrabieć daviedaŭnie. Dziacio stara jecca ūzhodnieć svaje ruchy i zrabieć daznaŭnie dakranaŭniem, a, kali pieraškadžajem, robiecca buntoŭnikom, a my ūvažajem, što dakučaje. Niama dziva, što heta dakučlivašć ščeźnie, kali damo siarodki da razvoju i poŭnuju svabodu ūžyvać jich. Tady niama buntaŭnika. Vyraz radašci admienie daŭniejšu ju złošć, dziacio robiecca spakojnym a ľahodnym. U kaźnym vypadku

dzieci ad nas pierajmajuć. Zatym abchodźmasia ź jimi z ľaskavašćiaj, katoruju chočam u jich mieć. Chočam, kab jany nas słuchali, nie zvažajučy na jich admysłovyja patreby. My hrubyja j pavyšanyja i čakajem, što dzieci buduć pasłušnyja i buduć dobra zachovavacca, choć viedajem, jak mocny zakon pierajmaŭnia.

Jošc dźvie chormy dziacina je raboty: vonkavaja ruchlivaće u miežach asabistašci i niavidomy tvorčy prac es centru. Normalnaje tryhodnia je dziacio maje šmat energii, lezie, dakranajecca, adčynia je i začynia je, i treba hety instynkt vykarysta ć da ūžhadavalnych metaŭ. Ĥaľoŭny pryncyp jošc samadziejnašć, hatujem abstaviny da jaje, budzim i padzieržu jem jaje. Razvoj prachodzie spakvala (stupniova). Dziacio pierachodzie ad adnaho da druhoha stupienia časam samo, pieraz raptoŭnaje niezaleźnaje pašyreŭnie svajho duchovaha horyzontu. Montesoryn matar'jaľ nie dajeć novych dojmaŭ, barździej robić paradak u daŭniejšych. U dziacinym ŭžyciu jošc peryjady čuľašci, katoryja treba vykarysta ć. Ludzi nia pryhožy ch ručaŭ nia vykarystali peryjady ūžhadavaŭnia ručaŭ. Čuľašć na paradak jošc pamiž 2-4 hodam, najbole j u trejcim hodzie. Dakranajučysia da šorstkich lita-raŭ, dziacio vučycca pisa ć u 4½-5 hodzie. Čatyrachodnia je dziacio pra-siľa ŭ matki, kab jaho navučyć pi-sa ć. Matka pašla paradziecca z vu-

čycielam. Toj skazaŭ, što času do-
syć, što navučycca pisać u škole.
Kali pryšoŭ čas pisaŭnia ŭ škole,
dziacio adčuwała heta jak ciażkiju
rabotu, bo nia było ŭžo achvoty
da pisaŭnia.

Lekcyja cišyni wielmi važnaja ŭ
metodzie Montesorynaj. Dzieci sia-
duć vyhadna, začyniajuć vočy abo
zakrywajuć vid rukami. Pačynajec-
ca cišynia. Dzieci byccam achop-
lenyja cišynioj, katoraja bolej a
bolej pahlyblajecca. Tady vučyciel-
ka cicha kliča dziacio na jimia, ka-
toraje jdzie biaz šumu da jaje i
zvaračajecca na miesca. Dzieci he-
ta lubiać, pryvykajuć da spakoju,
lahodnaha zachawaŭnia i dalikat-
nych ručaŭ.

Uzhadavajennie ručaŭ. Zamiest
kab kazać: cicha, pasiadzi spakoj-
na, zamiest kab dziacio było biaz
ruchu, pamahajma jamu ŭparad-
kavać jahonuju ruchlivaść. Dzia-
cio zvyčajna navučycca ručaŭ do-
ma: chadzić, ustavać, siadać, padać
rečy, zaściłać stoł. Dobra mieć sob-
ski harodčyk. *Ručnaja rabota*: ra-
bić rečy z hliny (play dough), gim-
nastyka, rytmičnyja ruhi. Samo-
mu adziavacca i raŭdziavacca.
Dziacio moža apiekavacca katom
abo sabakam.

DYDAKTYČNY MATAR'JAŁ
pamahaje évičyć čući i movu.
CHORMY DA SKŁADAŇNIA.

1. Rožavaja vieža. Zlažyć 10 kubi-
kaŭ, ż jakich najmienšy 1 cm. a
najbolšy 10 cm. uvielki, ad najbol-
šaha da najmienšaha, adzin na
adzin. Kab navučycca adnavahi,

dziacio moža nieści viežy biez pie-
raviarnieŭnia jaje. 2. *Cylindry*. U
kavałku dzierva jość dzirki, kab
stavić u jich 10 cylindraŭ, z guzi-
kam na viersie u každy cylindru,
za katory možna cylindar trymać.
Usio razam heta padobnaje da va-
haŭ u kramie. Jość čatyry kavałač-
ki dzierva. U pieršym dziervie vy-
šynia cylindraŭ adnolkavaja, dyja-
metr rozny. Druhi rad maje roz-
nuju vyšyniu, dyjometr toj samy.
U trejim vyšynia bolej, dyjometr
mienije. U čaćviertym dyjometr
i vyšynia bolejuć. Zadaŭnie: pa-
stavić raŭkidyja cylindry na
miesca, pamahajučy pałcami. Na-
vačasnyja jigsaw puzzles ŭżyvajuć
tuju samuju metodu. 3. *Šyrokije*
schody. Jość rad branzovych kubi-
kaŭ, katorych vyšynia mienieje.
Daŭžynia adnolkavaja 20 cm. Ba-
ki jich ad 10-1 cm. Dziacio pačy-
naje ad najmienšaha abo najbol-
šaha i stavić u paradak jak scho-
dy. 4. *Daŭhija schody*. Rožnica
tolki udaŭžki, každy schod 4cm.
ŭvyški a daŭžynia ad 10 cm. da
1 metru. Dziacio paradkuje, podle
daŭžyni, kab vyhladała z boku jak
schody. 4. *Pałki da ličeŭnia*. Pałka
padzielenaja na 2, 3, 4 čaści roz-
naha kolaru. Dziacio vučycca ličyć
2 dy 1 jość 3 i h.d. 6. *Geometryč-
nyja chormy*. Kula, kubik, pyra-
midy. Dziacio znajomicca z vyh-
ladam i nazovam. 7. Kvadratnyja
tablički z hładkim i šorstkim źvier-
cham. 8. Kavałki roznaha matar'-
jału (šoŭk, pałatno, skura). Dzia-
cio iz zaviazanymi ačyma vučycca

paznać voščupkam. 9. Tablički roz-
naj vahi. 10. 64 adcieńnie asmioch
hałoŭnych kolarau. Pačynajecca
ad najaśniejšaha abo najciemniej-
šaha adcieńnia. 11. Patrebna ja
šachva dy ŭ joj 6 pryskrynkaŭ. U
pieršym pryskrynku jość kołca, ku-
bik a trykutnik, vyrazanyja iz cien-
kaha dzierva. U druhimžość 6 koł-
caŭ, što pamianšajuecca, u trej-
cim kubik i čatyrakutniki, roz-
naj vialičny, u čaćviertym roz-
nyja trykutniki. U dašym pryskrynku chava-
juć roznyja chormy: oval, elipsa,
kviotka. Da hetaha jość 2 došč-
ki, z vyrazanymi mienavanymi
chormami. Dziacio kładzie chormy
ŭ vyrazy, pamahajućy ačom voš-
čupkam. Datykajecca vyrazu pał-
cami, u kirunku pisańnia. Jak
dziacio navučycca ŭkładać hetyja
chormy, tady pakazujuć tyja sa-
myja chormy na troch kartach,
pieršaja karta z naleplenymi kalo-
ravymi (vyšmienavanymi) chor-
mami. Druhaja karta pakazuje
chormy, narysavanyja taŭstymi
linijami, a trejciaja — cienkimi
linijami. Dziacio kładzie chormy na
vyrazy i vučycca abstraktnaha ry-
savańnia. 12. Vučycca adroźnie-
vać vahu, temperaturu, pach.
13. *Jak ražvivać słuch*: 8 muzyč-
nych zvankou, kab tvaryli aktavu.
Druhich 8 pamiešanyja. Zadańnie:
Znajsci ŭ druhim radzie zvanok,
katory adpaviadaje zvanku ŭ pier-
šym radzie. Dziacio moža pry he-
tym piajać. *Pisańnie a potym čy-
tańnie*. Vučyciel paznajec, što dzia-
cio hatovaje da pisańnia, kali vy-
paŭniaje geometryčnyja chormy

roŭnymi, paralelnymi liniami.
Dziacio praktykujecca na litarach
iz šorstkaj papieri, abvodziaćy
jich adnym pałcam, dźviuma pał-
cami i na apošku pałačkaj, kato-
ruju trymaje jak ałavik. *Vučeńnie
čytać*. Dziacio čytaje huki, katory-
ja raniej navučyliasia pisać. Kali
čytaje ūsio barždžej a barždžej,
huki žlivajuca ŭ slova. *Praktyka-
vańnie ŭ čytańni*. U košyku jość
kartački iz slovami. Dziacio voź-
mie kartačku, pračytaje sabie,
idzie da vučycielki, pračytaje joj
i tady jdzie i voźmie cacku, ab ja-
koj na kartačcy pišacca. Jinšaje
praktykavańnie: na kartačcy na-
pisana zadańnie: začyni dźviery,
ščiahni zapinachi. Ličeńnie: Dzia-
cio zvyčajna ličyć da dvuch abo
troch pierad kancom trejciaha ho-
du. Tady možna ličyć hrošy da 10.
Tady dadavać i adymać pry poma-
čy kalornych pałkaŭ i taksama pry
pomačy pałačkaŭ, pałożanych pad
numaram, katoryja dziacio navu-
čyliasia znać taksama, jak i litary.
U hetych hadoch vielmi lohka na-
vučycca čužoje movy; my byli
ždziŭlenyja, jak fonetyčna pravil-
na paŭtaryŭ naš unuk slova “Dab-
rydzień”, paŭtarajućy jaho sama-
choć ažno čatiry razy.

Paradak u škole. Jak tolki dzia-
cio pryjdzie da školy, moža vučyc-
ca cicha pasuvać kresiełcy, adšpi-
lać, zašpilać, zaviazavać. Tady ūstaŭ-
lańnie cylindraŭ. Druhi stupień:
Cicha ūstać i sieści, chadzić pa lini.
šyroki ja, daŭhi ja schody, vieža.
Ciaplinia, hładkaść, paznańnie i
nazvańnie kolarau, lekyja cišyni.

Trejci stupieň: Dziacio adziajecca i raždziajecca, šciraje pyľ, vučyca, jak abchodzicca z rečmi. Vučycca bolejš ab huku, kolarach, paľcami abvodzić vyraznyja chormy. Čačvierty stupieň: zaščilać stoľ i prymać iz stoľu, čyścić zuby i paznohci. Muzykalnyja tony. Abvodzić vyrazanyja chormy aľavikom. Kolarnym aľavikom zapaŋniaje narysavanyja chormy. Paznajeć i paľcam datykajecca da niekatorych litarau. Piaty stupieň: paŋtarać daŋhija schody, ličyć roznyja kolary paľkau. Litary alfa-

betu i składaŋnie slovaŋ iz vyrazanych litarau. Ličeŋnie — znaćcio numaroŋ. Navučyć cotnych i niacotnych numaroŋ pry pomačy dziarvianych paľkau. Šosty stupieň: Vodnyja kolary. Rysaviaŋnie z natury. Składaŋnie slovaŋ.

U školnym pakoju jošć rad stolikaŋ i kresialcaŋ. Na šćianie abrazy, na voknach kvietki. Šachvy da dydaktyčnaha matar'jaľu. Maľyja dyvaniki, na katorych dziacio sia-dzie, jak hulaje adno.

M. STANKIEVIČYCHA

— 0 —

NIE AB USIM LEKARY VIEDAJUĆ NAŠTO ISNUJUĆ NIEJKIJA ČASTKI U NAŠYM ARHANIZMIE

Uskazyvaju na džvie ź ich: adrostak na šlapoj kišcy i mindaľavaja padniobnaja zaľoza. Vykinuŋšy ich, niejkija inšyja častki pravodziać ichniuju rabotu. Byŋ taki čas, što ich vykidali pry maľnych ich niedamahaŋniach. Ale šmat lekaraŋ starajucce daviedacce na što jany isnujuć? Adzin iz lekaraŋ zrabiu analizu adnoj zaľozy, zusim zdarovaj, a u joj znajšoŋ šmat chvarobnych, zľosnych mikrobaŋ. Pa abservacyi pierakanašsia, što heta zaľoza zabivaja zľosnyje mikrobry. U toj iz imi vajnie my adčuvajem u horle niešta nienarmal-naje: zaľoza pačyrvaniejecć, ču-chaŋnie u horle. Daŋniej lekary adrazu ich vykidali. Ciapier hetaha nia robiać i davodziać, što hetyja nienarmalnašci nie aznačajuć chvo-

rašci zaľozy, a tolki toje, što našyja zaľozy zmahajucce iz chvarobnymi zarazkami. Zaŋdžiačyvajućy takim zmahaŋniem, abo caľkom, abo lahčejšym padlehajem kata-ram. Piarviej nie pamahali joj u vajnie, ale vykidali. Znaćyć dapamahali zľosnym mikrobam uvajchodzić u naš arhanizm. Peŋna, nie jany adny zmahajuce z zľosnymi mikrobami. Jašće u arhaniźmie jošć abarony, ale užo u samym arhanizmie i u bolšym liku.

Heta jošć istotnaja padstava, kab lohkadymna nie vykidać padniobnaj zaľazy.

Nie zašisiody hetyja zaľozy pie-ramahajuć chvarobnych mikrobaŋ. Pry pomačy lekaŋ, lekary stara-jucce dapamahcy padniobnym za-

ložam. Ale, kali leki nie pamaha-juć, dachodzić da zapaleńnia zało-zaŭ i taki stan nie ustupaje i paŭ-stajuć na założie rubcy, abo ator-bienaje vohnišče — isnuje niabiaš-pieka, što u spryjajućych umov-vash dla zarazkaŭ, moža vybuch-nuć jak vulkan, a bakteryi zaata-kujuć (praz kroŭabieh) arhanizm. Tady treba ich vykinuć.

Pry chvarobnym stanie padniob-nych załozaŭ, paŭstajuć inšyja chvaroby. Najčасьciej byvajuć ata-kavanyja sustavy, sercavy muskuł, nyrki. Statystyčnyje dovady vyka-zyvajuć, što u bolej 50% ludziej, katoryje cierpieć na sustaŭny reŭ-matyzm, abo zapalny stan nyrak— pryčynaj chvarobaŭ byŭ zaciah-nuty stan zapalny padniobnych za-łozaŭ. Padobna acenivajecca, što kala 50% chvarobaŭ na serca, byŭ zaciahnuty zapalny stan padniob-nych załozaŭ. Nia treba tych fak-taŭ pieraceniwać. Blizu što druhi iz nas prachodzić davoli časta za-paleńnie padniobnych załozaŭ, aie niepaciahivajuć za saboj tak sur-joznych vynikaŭ u kaŭnaha. što inšaje, kali vystupaje zaciahnuty zapalny stan z časta paŭtarajućy-mi anginami. U takich wypadko-vašciach, chvoryja padniobnyja za-łozy źjaŭlajucca źvieńniem zakaz-nych asiarodzin. Paza hetym, tady jany nie spaŭniajuć abaronnaj fun-kcyi: “źbierajuć” na siabie zaraz-

ki, ale ich nie pieramahajuć. Pry vilhaci i ciapłacie utrymlivajucca u vusnoj jamie i horle, bakteryi u stanie zapalnym załozy, dobry pażyŭ. Biaz barjery abaronnaj — dastajucca aŭ da arhanizmu, a ich jady da kroŭabiehu.

Załozy u stanie zaciažnym, za-palnym prakładajuć bakteryjам darohu u arhanizm. U takim vy-padku lekary vyrašajuć ich vyki-nuć. Pašla aperacyi padniobnaj za-łozy paŭstaje mocnaja šrama, ka-toraja likviduja varoty zaražeńnia, jakimi byli chvoryja funkcyi za-łozaŭ. Abaronnyja funkcyi załozaŭ pierajmajuć inšyja jomsty.

Vielmi časta lekary absarvujuć u dziaćiej pabolšanyja padniobny-ja załozy biaz zapalnaha stanu. He-ta časta paŭstajuć z niadobraha pażyvu. Najčасьciej abjaŭlajecc, kali zamnoha kormicca małakom dy mučnymi pażyvami, a zamała sadoviny i harodniny.

Lahčejšyja wypadki možna vyla-čyć racyjanalnym karmieńniem i klimatyčnym lačeńniem. U pry-padkach vastrejšych zapaleńniaŭ załozaŭ, lekar moŭe zadacydavać ab aperacyi. Stała pabolšanyja za-łozy pryčyniajucca da źmieńšańnia apetytu, abciažyvańniem addy-chańnia, praz što aслаblajecc ar-hanizm. U takich wypadkach moŭe lekar specyjalisty zadacydavać ab aperacyi.

NAJSAŁADZIEJŠAJA JAHADA

NIGERYJA (Afryka). Amerykanskija chemiki zacikavilisja čyrvonaj jahadaj, jakoj miesnyja ludzi nie jaduć. Zapytalisia ich: “Čamu nie jaście?” Adkaz byŭ prosty: “Jana wielmi sałodkaja”. Chemiki zrabili analizu. Daviedalisia, što

taja čyrvonaŭ jahada u 1.500 razož saładziejšaja ad cukru i 400 razož saładziejšaja ad sacharyny. Vyskazali svoj pahlad, što hetyja jahady mohuć zrabić pieravarot u vytvorčaŭci cukru.

*

* * *

S.S.S.R. — Pavodle apoŭnich pirapisau u S.S.S.R. praŭyvaje 234,5 miljonaŭ ludziej. Najbolšy lik Vialikarusaŭ, bo aŭ 123 miljony, Ukraŭnaŭ 40,5 miljonaŭ, Izraelcaŭ

24 miljony, Bielarusau 8,5 miljonaŭ, Uzbiekaŭ 7,5 miljonaŭ, Tataŭ 5,5 miljonaŭ, Niemcaŭ 1,8 miljonaŭ, Palakoŭ 1,5 miljonaŭ.

**

ŠTO HETA ZA CHVAROBA “PROSTRATA”?

Prostrata (załoza) jość mužčynskaj chvarobaj. Prostrata heta ništo inšaje, jak pierarost krokavaj załozy. U chłapcoŭ pierad prakvitańniem (20-25 hadoŭ) krokavaja załoza jość wielmi małoj. Nie źmienivajecca, blizu da 50 hadoŭ ŭžycia. Pašla 50 hod u šmatlikih mužčynaŭ pačynajeć pabolšvacca. Na hety prarost krokavaj załozy pašla 50 hadoŭ (vyniatkava raniej) chvarejeć trejciaja časć mužčynaŭ. Pašla 60 hadoch užo chvarejuć dźvie trejcija usieh mužčynaŭ.

Heta chvaroba raźvivajecca wielmi pavolna. Vyjaŭleńnie jaje mała značajne. Chvory praz doŭhi čas nia ličyć za patrebu zvaročyvacca da lekara. Pieršaje vyjaŭleńnie prarostu załozy — nacisk namo-

časpuskańnie. Piarviej spałasja usiu noć, a praroście załozy krokavaj treba časćiej ustavać na močaspuskańnie. U mieru prarostu załozy, močaspuskańnie stanovicca ciažejšaje; puzyr zusim nie vyparožnivajecca; ad čaho pahražaje zapaleńnie močavaha puzyra; pašla zapaleńnie nerak; u kancy moža dajści da ciažkoj chvaroby nazyvanaj mačnica (urenia)). Heta atručańnie arhanizmu elementami močy, katoraj chvory nia moža vydzielić.

U pieršaj stadyi chvaroby možna jaje abjavy źmiakčyć, ale jašče nia ma takoha srodka, katoryby supraćdziejničaŭ pabolšyvannie załozy. Apoŭnim srodkam jość aporacyja.

*

VIALIKAJA BRYTANIJA. — Skanstrujavali drukarskuju mašynu, jakaja moža drukavać z šybkašciaj ad 5,000 da 10,000 litaraŭ na sekundu. Takaja mašyna jašče znajchodzicca u probnaj stadyi. Starajucca pabolšyc šybkašć pry drukavaŭni da 60,000 značkoŭ na sekundu. Metaj tvorcaŭ jošć, kab ušpieć u štoraz bolšaj šybkašci daštaŭkam infarmaciji praz elektroŭnyja mašyny (mazhi).

//

MASKVA. — Maskoŭski prafesar *Dorfman* uvažaje, što možna apracavać metodu lačeŭnia ludziej sposabam magnetyčnym. Vučony praduhledžavaje, što u pryšlaści u kažnaj balnicy, paliklinicy buduć isnavali gabinety magnetyčnyje tak sama, jak sioŭnia gabinety rentgenaŭskija abo kardiografičnyje. šmathadovaja studyja nad teoryjaj magnetyzmu daviali da vyniku, što pole magnetyčna

strymlivaje ruchy kryvi u sasudnich krovanosnych i hetym samym abnižaje ciśnieŭnie arteryi.

//

PORTLAND, Ore. — Tutejšy lekar Dr. Russell Henry aścierahaje prad užyvaŭniami pilulkaŭ na adchudžeŭnie. Čvierdzić, što najmieniej u 8-mi wypadkach takija pilulki byli pryčynami šmierciaŭ. Tyja pilulki skaračajuć ustojliwašć serca, skaročyvajuć addychaŭnie, ašlablajuć, pabolšyvajuć nervnašci. Niekatoryja žančyny prymali ich pa 10-12-cie štodzienna.

//

Chočaš siabie ty paznać, —
Pahladzi na ludziej, na ich spravy;
Čačaš ludziej zrazumieć, —
U serca svajo zahlani!

M. A. Bahdanovič
(iz Šylera)

//

NAVUKOVA TECHNIČNYJA NAVINY

Ludzi zachoplivajucca vostravam CAPRI. Ale na im daviedyvajucca i ab dakučlivych małych muškach. Užyvali usialakich sposabaŭ suproć ich, ale pazbavicca nie mahli. Takija muški znajchodzicca i u inšych krainach. U Izraeli vynajšli novy sposab. Takich mušak paddajuć jonizujučym pra-

mieŭniam. Ad hetaha jany stajucca biazpłodnymi. Vypuskajuć ich. Jany adbyvajuć viasiella, ale biazpłodnyje. Z tej pryčyny hinuć. U džvioch dziaržavach u Izraelu i Costaricy vyprabavali hety sposab. U sučasnašci i Capru pryviežli iz Izraela biazpłodnych mušak i razpaŭsiudzili na usim vostravie.

Daviedvaŭ...

(Praciah)

Pierad jadoj i pašla jady ja žahnaŭsia i moviŭ malitvu pierad jadoj, a inšuju pašla jady. Jany-ž ani muž ani žonka nie žahnalisia i da pacieraŭ maich nie pryłučylisia. I tut uraz u mianie dumka paŭstała: A mo' ja Ź niavierujučymi ludźmi, dy ateistymi. Ale ničoha: z takimi to i treba prabyvać, bo-ž chvoryja patrebujuć lekara, a nie zdarovyja... U dumkach maich ja nie pamyliŭsia...

Pašla čaju i pasiŭkavaŭnia, jany pavaliali mianie u šviatlicu i chutka adkryli dobry instrument i naładzili ihraŭnie płašcinak, špiarša bielaruskich iz Minska, a pašla ruskich. Muž zusim praniaŭsia muzykaj i tolki koratka adkazvaŭ na maje zaŭvahi. Vy lubicie muzyku, jak ja baču. — Viedajecie, ja čas ta hetak muzyku słuchaju i plaču, hetak hłybaká jana mianie zakranaje... da žalu, da rasčuleŭnia davodzić!

Ja-ž taksama lubiciel muzyki, dyk my hetak usie troje siadzieli i čuć nie plakali ad rasčuleŭnia, jakoje nam naviejali slaŭnyja

płošcinki...

Urešcie, ja zajaviŭ, što mnie da domu para źbiracca. Adnak jany prasili, kab jašče krychu pabyŭ u ich. I ja zhadziŭsia.

Ciapier instrument zakryli i my užo tolki dumkami abmieŭnalisia. Skažecie, jak-ža vy, taki čalaviek, addany narodu usiej dušoj, stališ šviaščeŭnikam? A ci u vas jošć žana i dzieci? A kali nie, to ci vy byli kali žanaty i usio viedajecie pra siamiejnaje žyćcio?

Pierš ja im adkazaŭ na apošniaje pytaŭnie. Nie, u mianie žonki i dziaciej niama. Ja manach! Pra siamiejnaje žyćcio dosyć dobra viedaju, bo-ž sam uzhadavaŭsia u davoroli vialikaj siamje i jak šviataršviaščeŭnik, ad samaho pačatku mieč mnoha da čynieŭnia Ź siemjami — z bačkami, z dziećmi, u siudy... u carkvie, u šviatych tajemstvach i pa-za carkvoj, kaściołam na narodnaj, hramadzkaŭ, socyjalnaj, rabočaj, trudavoj nivach, bo-ž i sam byŭ rabočym u chaci na ziamielcy, a u Amerycy rabočym u fabrycy praz niejki čas.

(Dalej budzie)

Padpiska na hod 70 centaŭ, cana adnaho exemplara 15 c.

Vydaviec-Redaktar (Publisher-Editor) : Rev. Francis Cherniawski

Address: 164 Broadway, Fort Edward, N.Y., U.S.A., 12828

Telephone: RH7-5117

Printed by The Whiteruthenian Press * 452 South Avenue, Syracuse, N.Y., 13204
